

Ne znamo ništa o njegovu rođenju i mladosti. Na scenu je stupio kada ga je u IX. stoljeću car Mihael III. Kostantinopolski poslao kraljeviću Rastislavu Moravskome, da pošalje od njega tražene evangelizatore, braću Ćirila i Metoda, pod-rijetlom iz Soluna.

S njima je bio i Klement, čija je dužnost bila prilagoditi istočnu liturgiju pokrštenim narodima. Primoran pobjeći iz Panonije za Bugarsku, poradi bisku-pa neprijateljski nastrojenog prema "slavenskome obredu", Klement ondje radi na pojednostavljenju ćirilice, kako bi je bilo lakše naučiti. Oko 865. godine obraća na kršćanstvo kralja Borisa, koji će potom napustiti prijestolje i povući se u samostan. Njegov drugi po redu nasljednik, Šimun, potiče misionarski rad te 893. - 894. g. imenuje Klementa "prvim biskupom bugarskog jezika", stavljajući ga na čelo biskupije Belike. No, njegove se misli često vraćaju na Ohrid, gdje će nastati samostan, kojega će on kasnije čes-to posjećivati. Ostarjevši, želi se povući upravo ondje. No, to nije bilo moguće: poglavarev ga glas i dalje želi za bis-kupa u Beliki. Sahranjen je na Ohridu, u grobu koji je postao mjestom pučkoga čašćenja.

Bugarska, taj drevni slavenski narod Istočne Euro-pe, časti "Sedam svetih apostola" kao svoje

glavne evangelizatore. To su: Ćiril, Metod, Klement, Nahum, Saba, Gorazd i Angelarije.

Ime je latinskoga porijekla i znači: blag, krotak, umiljat.

Zaštitnik je Makedonije.